

Presentació de Carmen Domingo, dramaturga de *Només són dones*

Las Ventas, Saturrarán, Amorebieta, Les Corts, València, Palma de Mallorca, Sevilla, Málaga, Melilla, Segovia i tants d'altres llocs van ser centres penitenciaris exclusivament femenins. Allí anaven dones que eren esposes, mares, filles, germanes, cosines... però també, i sobretot, militants, sindicalistes, guerrilleres i lluitadores incasables per la democràcia i pels drets adquirits durant la Segona República.

I allí es troben i des d'allí ens parlen les nostres protagonistes de *Només són dones*. Cinc dones, cinc històries entrelaçades que, ajudades de la ficció, però creades a través de moltes històries reals, ens expliquen els sofriments i les penúries que van viure milers de dones a les presons arreu de l'Estat espanyol.

Per això, el text, encara que és el reflex d'una situació històrica concreta, és una crida universal al reconeixement que tenim el deure de donar als centenars de milers de dones immerses en conflictes bèl·lics de diverses índoles i en diferents països, que van lluitar per crear un món millor i en molts casos van morir en l'intent.